

CỨU TRỢ VÔ GIA CƯ - THÀNH PHỐ SÀI GÒN VÀO ĐÔNG

Ngày 23 đến 27 tháng 12 năm 2020

BÁC BỊ MÙ: *cô ơi! ngày 23 con bắt đầu đi, và thấy công an không cho các người vô gia cư ngủ ở gầm cầu và vỉa hè nữa, vì thành phố đang dọn sạch để đón Noel và Tết Tây. Đường đi bị kẹt cứng ...*

Chúng con đi mỗi đêm từ 12:01 am đến 3 hay 4 am, khoảng 4 đến 5 tiếng. Vì đó là lúc các bác về tìm chỗ ngủ, ban ngày thì không có ai hết, đa số sống bằng nghề lượm chai bao, là nghề không cần vốn. Người ta ở từng cụm vài ba người, nên mình phải chạy xe vòng vòng để tìm các bác. Các bác không ở một nơi cố định đưng đâu ngủ đó, tài sản chỉ có 1 cái túi ni lông và vài thứ lặt vặt.

Con gặp 1 bác, quê ở Hà Giang tận ngoài Bắc, đem theo tiền dành dụm vào Sài Gòn mong chữa lành đôi mắt. Nhưng ca mổ không thành công, nên mắt bị loà và sẽ mù rồi mà còn đang làm mũ nên sung vù nữa, thấy thương lắm cô. Sau khi lo chữa trị chừ bác không còn tiền đi xin ăn tạm tìm đường từ từ ra quê. Ước muốn là sớm về lại quê trong dịp tết Nguyên Đán. Con có tặng bác 1.000.000 VNĐ, 600 là tiền xe, 400 là tiền ăn trên đường đi. Ấn tượng thiệt cô ạ ....

CỨU NGƯỜI: Ngày 24, 2020

Hai anh em con đi thăm hỏi và tặng quà chỉ mới được có 3 người thì thấy có 1 cô đi xe Honda trước mặt con tự nhiên té xuống bất tỉnh.

Con gửi em Dung cho các chú làm công trình xây dựng ban đêm bên đường với chiếc xe của con cùng xe của chị bị té. Con thuê xe Grab bê cô ta và chạy đi bệnh viện để cấp cứu. Bác sĩ cho biết cô ấy vì làm việc quá sức nên bị ngất đi, nhưng nếu con không đưa cô ấy đến bệnh viện kịp thì có nguy cơ bị đột quỵ. Rồi sau đó con loay hoay lo cho cô ấy và đưa về lại chỗ công trình để cô lấy xe thì cũng đã trên 3 giờ sáng. Nên con không phát nữa mà đi về nhà. Dù đêm đó, không giúp được nhiều người, nhưng con có 1 giấc ngủ rất hạnh phúc khi nghĩ đến việc cứu được 1 mạng người cô ạ.

XE TÔNG CON: Ngày 25, 2020

Ngày hôm nay con tặng được 25 phần, chỉ trong 2 giờ thôi mà tặng hết số mền con đem theo. Trên chiếc xe Honda con chở em H., và gắn chung quanh được 25 cái mền, ghé chưa cô hic .. hic ..

Con chạy xe rất chậm, chỉ có 10 đến 20 km / giờ thôi, để có đủ thời gian tìm các bác nằm trong các bóng tối, có nhiều con đường để tìm vì các bác về đó đông lắm. Có những con đường chạy dài dài mà không tìm ra 1 người.

Xe chạy chậm như rùa và con bị xe tông, 1 chú say rượu ụi vào người con mà còn la con là: máy không có mắt hả? các cô chú đi trên đường thấy tai nạn đứng lại và bình cho con nên la chú nớ.

Khi con bị chú tông ngã xuống, con thấy chú bị bắn ra xa, con sợ chú có chuyện gì, con nói Dung đến xem mà đỡ chú dậy. Dung đến đỡ chú dậy thì chú bị nặng hơn con. Dung nói đứng gân chú em muốn say luôn .. toàn mùi rượu. Chân con xưng bấp thịt, cũng khá lớn, nhưng con ngủ 1 trận sẽ hết và chuẩn bị mền để tiếp tục đi tới mai. Cô an tâm .. không rắng mô ... hic hic

VÔ GIA CƯ GIÃ: ngày 26, mình đã tặng xong 60 phần quà rồi.

Hôm nay chúng con gặp người vô gia cư già, họ ngồi từng nhóm, chờ người đi cho quà, nhận được gì là ngày mai đem đi bán, rồi lại đi xin tiếp. Hôm nay con gặp nhóm người này, họ chạy theo xin con, con nói ngày mai con trở lại cho họ, bây giờ số hàng con mang theo đã có hứa người ta rồi. Con nói xạo để thoát được họ, vì con đã nói chuyện với tổ dân phố vùng này rồi, và con biết góc đường nào là người già và góc đường nào người thật rồi .. hic hic ... con không dễ bị gạt đâu .

NGHĨ LẤY SỨC: ngày 27, em Dung đuối rồi sau 4 đêm thức trắng nên em xin nghỉ 1 đêm, nhưng vẫn sẽ kiên trì đi tiếp vì em luôn mong tìm lại được cha để giúp cha qua cuộc đời lang thang.

